

فیلسوف و گرگ

درس‌هایی از حیات وحش درباره‌ی
عشق، مرگ و خوشبختی

مارک رولندز

ترجمه‌ی شهاب‌الدین عباسی

فهرست

۷۰۰	پیشگفتار .....
۹	قدرتداشی .....
۱۱ ..	قصای نار حسگل ..
۲۳۰	برادر گرگ ..
۴۳ ..	نامتمدن ..
۶۳ ...	دیو و دلسر ..
۸۱ ..	فریبکار ..
۹۳ ..	در بی هوشی و حرگوشها ..
۱۰۱....	فصلی در دورح ..
۱۰۳	تیر رمان ..
۱۱۵ ...	دین گرگ‌ها ..
۱۳۳۰	برحی بطرها در باره‌ی فیلسووف و گرگ ..

فضای باز جنگل

این کتاب درباره‌ی گرگی به نام بِرین است او بیش از یک دهه - طی اکثر سال‌های دهه‌ی ۱۹۹۰ و بخشی از دهه‌ی ۲۰۰۰ - با من ریدگی کرد او در تاریخ‌های ریدگی مشترک نا یک اهل فکر سرگردان و بی‌قرار، گرگی دائم‌اسفر شد و در ایالات متحده، ایرلند، انگلستان و بالاخره فراسه ریدگی کرد او تا اداره‌ی ریادی باحواسته، بیشتر از هر گرگ دیگری آمورش داشگاهی آراد دید و همان طور که حواهید دید، چون تهاها گداشت او در حانه نتایج وحیمی برای حانه و اسما و ائمای داشت، محبور بودم او را نا خودم به سر کارم سرم و ار آحا که من استاد فلسسه هستم، ناید او را نا خودم به کلاس‌هاس درس می‌بردم او هم وقتی درباره‌ی فلسفه و فیلسوفان حرف می‌ردم، در گوشاهای از کلاس درار می‌کشید و - حیلی شیوه داشت - چرت می‌رد گاهی که کلاس حیلی حسته‌کشیده می‌شد، می‌شست و روره می‌کشید؛ عادتی که او را سرای داشت - که احتمالاً دلشان می‌حواست می‌تواستند همان کار را نکسد، محبوب می‌کرد این کتاب درباره‌ی معنی انسان بودن هم هست، انسان به نه عساون موحدی ریستی، ملکه آفریده‌ای که می‌تواند کارهایی نکند که موحدات دیگر نمی‌تواند در داستان‌هایی که درباره‌ی خودمان می‌گوییم، یگانگی و ممحصر به قدر بودن ما یک ترجیح سد مشترک است و همه حا تکرار می‌شود.

طبق نظر بعضی‌ها، این یگانگی، در توانایی ما در آفریدن تمدن و به این ترتیب حفاظت از خودمان در برابر طبیعت بهقته است، طبیعتی که دست و دهانش به حون آشته است عده‌ای دیگر به این واقعیت اشاره می‌کند که ما یگانه موحدی هستیم که می‌تواند تفاوت بین حیر و شر را بفهمد، و سایر این تنها موحدی هستیم که توانایی دارد حوب یا ند ناشد بعضی‌ها می‌گویند ما به این علت ممحصر به قدر هستیم که عقل داریم،

بی ارتباط نا هم بیستند ما انسان ها برای نادیده گرفتن حسنه هایی از وجودمان که در بطرمان ناخواهد است، استعداد عجیبی داریم و این واقعیت به داستان هایی که وجودمان برای حودمان می گوییم، گسترش پیدا کرده است

الته، اگر انتخابی نامتصعبانه صورت نگیرد، گرگ نماینده وحه تاریک شر است این از سیاری جهات - حداقل از حجهت ریشه شناسی واژه ها - مصحک است کلمه می یونانی برای گرگ، *lukos* است که به معادل یونانی بور یعنی *leukos* سیار بردیک است این دو کلمه عاللاً همراه هم اند شاید این قرأت صرفاً نتیجه هی اشتباها در ترجمه ناشد، یا به این حاطر که بین این دو کلمه پیویند ریشه شناختی عمیق تری وجود دارد اما به هر دلیل، آپلوون، هم حدای حورشید شمرده می شد و هم حدای گرگ ها و در این کتاب، پیویند بین گرگ و بور است که مهم است به گرگ در هیئت فصایی سار در یک حنگل فکر کنید

در اعماق حنگل، هوا ممکن است آقدر تاریک ناشد که بتوان درختی را دید فصایی نار حایی است که این امکان را فراهم می کند که آنچه پنهان است از پوشیدگی دریاید و آشکار شود. من سعی حواهم کرد نشان بدhem که گرگ، فضای سار در روح انسان است گرگ آنچه را که در داستان هایی که درباره حودمان می گوییم پنهان است، از پوشیدگی درمی آورد - آنچه آن داستان ها شان می دهد اما نمی گویند ما در سایه ی گرگ ایستاده ایم چیری می تواند به دو بحوسایه بسدارد سا مسدود کردن بور یا نامیع بور بودی که چیره هایی دیگر آن را مسدود می کند ما از سایه هایی که یک انسان یا آتش می اندارد، حرف می رییم. مسطور من از سایه ی گرگ سایه هایی بیست که خود گرگ انداحته است، بلکه سایه هایی است که از بور گرگ بر ما افتاده است و حیره شدن به پس پشت خودمان و نظر کردن به پشت سایه ها دقیقاً همان چیری است که نمی حواهیم درباره حودمان بدانیم

برین چند سال قبل مرد من هبور هم هر رور به او فکر می کنم این شاید برای بعضی ها عجیب ناشد آخر او فقط یک حیوان بود با این حال، سا وحود ایکه رسدگی من، از جهات مهم، الان بهترین رسدگی ای است که تا به حال داشته ام، فکر می کنم به موجودی ضعیف بدل شده ام توصیحش واقعاً سخت است، و من تا مدت ها دلیل آن را

ما در حهاری پر از حابوران بی حرد، حیواناتی حرد مید هستیم عده ای دیگر فکر می کند که استفاده از ربان است که به طور قطع ما را از حیوانات گگ و ربان سته حدا می کند بعضی ها هم می گویند ما یگانه ایم چون فقط ما صاحب اراده ای آزاد یا اختیار هستیم و اهل عمل ایم بعضی ها عقیده دارند محصر به فرد بودن ما در این است که فقط ما قادریم عشق بور ریم بعضی ها می گویند تها ما این توایی را داریم که ماهیت و مسانی حوشختی حقیقی را بهمیم عده ای دیگر فکر می کند ما محصر به فردیم، چون فقط ما می تواییم بهمیم که روری حواهیم مُرد.

من به هیچ یک از این داستان ها از این حیث که تبیین و توصیحی ناشنده از شکاف عمیق و مهم میان خودمان و موحدات دیگر، معتقد بیستم بعضی از کارهایی را که فکر می کیم می تواییم احتمام ندهیم، موحدات دیگر هم می تواسد و بعضی از کارهایی که فکر می کیم می تواییم احتمام ندهیم، نمی تواییم احتمام ندهیم اما در مورد تقیه هی چیرها، حُن، این بیشتر تفاوتی از حیث درجه است تا نوع یا کیفیت یگانگی ما در این چیرها بیست، بلکه در این است که ما این داستان ها را می گوییم - و مهم تر اینکه ما عملاً می تواییم به خود نقولایم که آن ها را باور کیم من اگر می حواستم در یک حمله انسان ها را تعریف کنم، این می شد انسان ها حیواناتی هستند که داستان هایی را که درباره حودشان می گویند، باور می کند. انسان ها حیواناتی رو دنار هستند.

در این رمانه های تاریک، لارم بیست نا تأکید گفت که داستان هایی که درباره خودمان می گوییم می توایند برترگرین مشا احتلاف و حدایی میان یک انسان و انسان دیگر ناشد از رو دناروری تا دشمنی اغلب یک قدم بیشتر فاصله نیست اما دهن من در گیر داستان هایی است که ما را به ار یکدیگر بلکه از حیوانات دیگر متمایز می کند داستان هایی که درباره می معنی و مفهوم انسان بودن مان می گوییم هر داستان چیری دارد که می تواییم آن را وحه تاریک بخواهیم هر داستان، سایه ای دارد آن سایه را ناید در پشت آنچه داستان می گویند، یافت در این حاست که آنچه را که داستان شان می دهد، پیدا می کنید و داستان ها احتمالاً دست کم از دو حیث، تاریکی دارد اولاً آنچه یک داستان می گویند، اغلب حلوه ای عمیقاً بدقواره و حتی اصططراب آور از طبیعت انسان است دوم ایکه، آنچه داستان شان می دهد عاللاً دیدش دشوار است این دو معنی،